

POSUDEK OPONENTA

bakalářské práce: Ivana Křováčková, **František Míča, československý legionář ve Francii**. Hradec Králové: Historický ústav Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové, 2017. 43s. (bez příloh).

Studentka Ivana Křováčková si jako závěrečnou práci zvolila téma životního osudu jednoho z československých legionářů, Františka Míči. Motivací pro tuto práci byl, jak sama uvádí, příbuzenský vztah. Autorka v úvodu práce popisuje dokumenty a materiály, jimiž se hodlá zabývat – archivními prameny oficiálních institucí, sekundárními prameny a především také ego-dokumenty, které po sobě zanechal František Míča sám. Práci se rozhodla autorka členit do tří kapitol.

V první kapitole se zabývá původem Františka Míči, je škoda, že zajímavě popsany původ legionáře je zde rozprostřen na pouhých dvou stranách textu. Nazývat tak text kapitolou je spíše nadnesené, z hlediska vnitřního členění práce autorky ale oprávněné.

V kapitole druhé sleduje autorka cesty vojáka Františka Míči po bojištích Velké války. Ačkoli autorka uvádí, že disponuje deníkem Františka Míči (byť v kopii), samotný František Míča až na epizodní výjimky z textu nevystupuje a zůstává upozaděn obecnými informacemi z přehledové literatury, případně je jeho vlastní zážitek autorkou „převyprávěn“. Autorka naznačuje v textu věci, o kterých ví, ale které v práci „jako by zapomněla“ vyložit. Text vykazuje práci s ego-dokumentem, kdy autorka nejspíše zestručnila deníkový zápis do jedné věty. Unikátnost takového svědectví v rámci ego-dokumentu je tak až na drobné výjimky zcela nevyužit (viz s. 14-18 práce). Např. s. 17: *Proto si František o tomto období nezaznamenal příliš záznamů, a když, tak pouze o počasí a náladě v jeho rotě*. Nálada v rotě během soustředění ve Francii je velice cenný zdroj informací, které se autorka rozhodla ponechat stranou. Další kapitoly sice vykládají obecnou anabázi čs. jednotek ve Francii, ale legionář Fr. Míča se v ní jaksi vytratil. Až na epizodní vstupy se totéž týká také úlohy čs. legií po návratu do vlasti. Práce s deníkem je tak v této kapitole promarněnou příležitostí. Kapitulu 2.4 Boje o hranice Československa by bylo také možné obohatit o další odbornou literaturu, aby se neopírala pouze o 2 zdroje, např. Hronský, Marián, *Boj o Slovensko a Trianon (1918-1920)*, Bratislava 1998, Rataj, Jan, *O autoritativní stát*, Praha 1997 či Peroutka, Ferdinand, *Budování státu*, Praha 1991 a jiné.

Ve třetí kapitole se autorka věnuje velkému rozsahu témat – Návratu domů, ČsOL, Osobnímu životu legionáře, Činnosti v odboji a Životě po Druhé světové válce. Široce rozkročený tematický blok nechává

Františka Míču vykročit ze stínu velkých dějin jenom místy (obdobně jako v kapitole 2), přesto se s nimi autorka vypořádala vcelku obstojně.

Co by mohlo práci pomoci, je celkově bohatší heuristika a systematictější práce s prameny. V heuristice práce například zcela postrádám legionářský tisk – např. *Československý legionář*, neoficiální tiskový orgán ČsOL *Národní osvobození* nebo *Legie* - tiskový orgán Nezávislé jednoty čsl. Legionářů. Pozitivně naopak hodnotím využití místních kronik. Práci by také jistě obohatila nějaká obrazová příloha, o kterou si legionářská tematika vyloženě říká.

K formální stránce práce nelze, až na uvedené výjimky, vznést námitky, přesto: obec v pozn. 1 se jmenuje Velké Výkleky; pozn. 11 – Správná citace archívu je VÚA-VHA – Vojenský ústřední archiv-Vojenský historický archiv Praha; pozn. 16 jedná se o **archivní fond** Kancelář čs. legií, též často označovaný jako KLEG; s. 15: ...*množstvím parazitů, především pak vši* (čeština zná pouze tvar 7. p. mn. čísla vešmi); s. 17 Raymond Poincaré, chybějící mezery za číslovkami na s. 19.; autor práce *Legionáři v boji za vznik Československa: legionáři okresu Trutnov* se jmenuje Jan JUŘENA, v textu práce je citován chybně, v seznamu již v pořádku.

Co se seznamu použitých pramenů týká, doporučuji autorce pro diplomovou práci rozlišit pečlivěji použité prameny, nejlépe dle důležitosti, kterou jim v práci sama klade, např. Prameny osobní povahy, Archivní prameny, Tištěné prameny atp. U použité literatury pak doporučuji odlišit monografie od studií a dalších zdrojů. Jako doporučení pro další autorčinu práci na tématu, která by byla jistě dále přínosná, bych viděl celkové využití dalších sekundárních pramenů a pečlivější práci s unikátními ego-dokumenty.

Abych však pouze nekritizoval, z práce autorky je vidět osobní zaujetí pro téma a mezi řádky je patrný značný entusiasmus, se kterým se tématu věnovala. Bakalářská práce tak může sloužit odrazový můstek k další práci na tématu, které lze dále úspěšně rozvíjet. Práci kolegyně Ivany Křováčkové i přes všechny výše uvedené výtky proto **hodnotím jako zdařilou**, splňující podmínky pro kvalifikační práci tohoto druhu a jako takovou **doporučuji k obhajobě** a hodnotím známkou